

forløbne, siden Anordningen udkom, foregaaet saadanne Forandringer, at den ikke længer er tilstrækkelig til at beskytte Fiskeriet. Deels omhandler Anordningen nemlig kun de Redskaber, som vare brugelige paa den Tid, og deler disse i de tilladelige og de utilladelige. Som Følge heraf kunne de mange senere opfundne nye Redskaber, hvor skadelige mange af dem end kunne være, ikke anses som forbudte, hvilket navnlig gælder om de Redskaber, der benyttes ved Flynderfiskeriet, som først er begyndt efter Gjennembruddet ved Agger. Deels er den ved Forordningen af 15de Decbr. 1750 anordnede Control langt fra ikke tilstrækkelig, navnlig da den Huusbonden tidligere tilkommende Myndighed som Følge af den senere Lovgivning og Bøndergodssets Dvergang til Selveiendom er bortfalden.

Til at afhjælpe disse Mangler har Indenrigsministeriet modtaget tvende forskjellige Forslag. Ved et allerhøiest Commissorium af 10de Novbr. 1847 blev det nemlig overdraget Kammerjunkeren Herredsfoged Lillienfjeld, Kammerraad Landvæsencommissair Peterfen, Professor Krøyer og Fiskeriudreder Westergaard at undersøge Fiskeriets Tilstand og Driftsmaade i Limfjorden og at indkomme med Forslag til en ny Lovgivning. Majoriteten i denne Commission, som paa Grund af Krigsforholdene først traadte i Virksomhed i Aaret 1850, indskrænkede sig imidlertid til at foreslaae enkelte Forandringer i den gjældende Lovgivning, men da Ministeriet formeente, at der burde udarbejdes en mere omfattende Lov, blev der i Aaret 1855 nedsat en ny Commission, bestaaende af Cancelliraad By- og Herredsfoged Peterfen i Ribe som Formand, Gaardeier Sandflugtscommissair Hvilsom i Freilov, Kjøbmand Jespersen i Ribe, Færgebestyrer Roustrup ved Sallingfund og Sognefoged P. Madsen i Harboøre. Denne Commission indkom i samme Aar med fuldstændige Forslag til en heel ny Lov, der skulde gjøre alle ældre Bestemmelser om Limfjordsfiskeriet overflødige. Disse Forslag har man troet at kunne lægge til Grund for den paatænkte nye Lov, dog har man i et væsentligt Punkt ikke kunnet tiltræde Commissionens Indstillinger. Commissionen har nemlig medtaget Spørgsmaalet om Beret-

tigelsen til at udøve Fiskeriet i Limfjorden, men dette Spørgsmaal formener man her at burde holde aldeles ude. Limfjorden er fra gammel Tid af (sfr. Forordningen af 2. Januar 1740), betragtet som alle andre Strande i Kongens Riger og Lande, „hvorfore der og udt bemelte Limfjord, over alt for alle Mand indtil begge Land, haver været et frit Fiskerie, undtagen paa de Stæder, hvor særdeles Fiske Stæder, af hvilke der Aarlig til Os stattes og skyldes, ere indrettede“. En Lov om Beret- tigelsen til at udøve Fiskeriet i Limfjorden maatte derfor grunde sig paa en fuldstændig Undersøgelse af de forskjellige enkelte Private tilkommende Rettigheder, men en saadan Undersøgelse vilde baade være meget vidtloftig paa Grund af Fjordens store Udstrækning og Omkreds og derhos ei føre til noget praktisk Resultat, især da man ikke vilde kunne formene Bedkommende at undergive de med Hensyn til de ommeldte Rettigheder opstaaende Retsspørgsmaal Domstolenes Afgjørelse, og det formeentlig vilde staae i Strid med Grundlovens Grundsaetninger, navnlig § 87, om man ved en almindelig Lov vilde betage nogen til ubestemt Fiskeri i Fjorden eiendomsberettiget Grundteier hans hidtilværende Ret uden Erstatning.

Commissionens øvrige Indstillinger har man derimod, som berørt, i det Væsentlige kunnet tiltræde, og i Overensstemmelse med samme, har man derfor, efterat der har været givet Amtsraadene i de Limfjorden tilgrændsende 5 Amter Leilighed til at udtale sig over Sagen, udarbejdet det foranstaaende Lovudkast.

Ved de enkelte Paragrapher bemærkes Følgende.

§§ 1—4.

De i disse Paragrapher indeholdte Bestemmelser give ikke Anledning til særegne Bemærkninger.

§§ 5—7.

Der er ikke fundet at være Anledning til i det Hele at forandre de i Forordn. af 15de Decbr. 1750 §§ 2 og 3 givne Regler angaaende Sildestadernes Indretning m. v. Ved Fiskeriet paa Nørland og i Østerland har der i umindelig Tid været brugt den i § 6 omhand-